

טירק, אוטו (1889-1946)

(Otto Thierack). משפטן ופוליטיקאי נאצי. ט' נולד בוורצן (Wurzen) שבסקסוניה, למד באוניברסיטאות מרבורג ולייפציג וקיבל תואר ד"ר למשפטים. הוא השתתף במלחמת-העולם הראשונה ואחרי המלחמה עסק במשפטים, מונה לתובע ציבורי בלייפציג ואחרי-כן בדרזדן. בשלב מוקדם הצטרף ט' למפלגה הנאצית וזמן-מה היה ראש אגודת המשפטנים שלה. ב-1933 מונה לשר המשפטים של מדינת סקסוניה, וכעבור שנתיים היה לסגן נשיא בית-המשפט העליון של הרייך. בשנים 1936-1942 היה נשיא בית-הדין העממי (Volksgerichtshof) בברלין, שהוקם כדי להביא נאשמים בפשעים נגד הרייך השלישי לשיפוט מהיר, שנערך בדלתיים סגורות ובלי זכות ערעור.

בשנים 1942-1945 היה ט', שהיתה לו דרגת גנרל בס"ס וגרופנפירר בס"א, שר המשפטים של הרייך. הוא פעל ליצירת מסגרת חוקית שתאפשר את מימוש הצעתו של יוזף גבלס לרכז קבוצות מסויימות מקרב הזרים הכלואים ברייך או המגוייסים על-ידו, ולשלחם למחנות הריכוז לשם 'השמדה באמצעות עבודה'

(Vernichtung Durch Arbeit). ב-18 בספטמבר 1942 הגיע ט' להסכם עם הינריך הימלר בדבר 'מסירת אלמנטים א-סוציאליים לשם הוצאת גזר דינם לפועל', וניסח את התקנות למשלוח אוכלוסיות שלמות למחנות הריכוז מבלי שיוגש נגדן אישום כלשהו, לשם העבדתן בפרך עד מוות. התקנות ההן חלו על יהודים וצוענים, וכן על העובדים הזרים שגוייסו מן המזרח, בעיקר הרוסים והאוקראינים. במגמה להכשיר את שטחי המזרח להתיישבות גרמנים הציע ט' כי 'להבא אין לדון יהודים, פולנים, צוענים, רוסים ואוקראינים שהורשעו בעבירות בבתי-הדין הרגילים. הרייכספירר ס"ס (הימלר) יופקד על הוצאתם להורג, וזאת עקב התוכנית ליישוב הבעיה המזרחית'.

אחרי המלחמה נאסר ט' במחנה נוימינסטר (Neumuenster). הוא התאבד בתלייה לפני שהספיקו להעמידו למשפט בנירנברג.